

[Villemoes.]

noget i den retning. Jeg er nemlig så meget optimist, at jeg ikke som den højtærede handelsminister og det ærede medlem hr. Henry Hansen tror, at man kan vente store udskjelser fra aktieselskabernes side i form af eksorbitant store udbytter, når der bliver mere frit slag på dette område, end der har været hidtil.

Jeg ved udmærket godt, at man henviser til tiden efter den forrige krig 1914—18 og de forskellige ulykker og udskjelser, der da skete, men man må ikke glemme, at der er sket en vældig forandring i den mellem-liggende tid alene af den grund, at vi har fået indført en meget forbedret aktieselskabslovgivning og en meget bedre banklovgivning med udmærkede bestemmelser. Jeg husker tydeligt, at jeg selv har medvirket dertil i sin tid sammen med daværende handelsminister Hauge. Der blev dengang trukket ret stærke grænser op for, hvilke udskjelser der kan ske på dette område. Iøvrigt må man huske, at ligemeget om det er 25 personer, der ejer et aktieselskab, eller det er 25 000, så er det deres egne penge, de fordeler. Jeg er i alt fald sikker på, at skulle et selskab have en god indtjeningsevne i de kommende år og give een eller nogle pct. mere i udbytte, vil den højtærede finansminister ikke være ked af det, eftersom vi i dette land har så ganske kolossalt store aktieselskabsskatter, en dobbeltbeskatning, som er ganske mærkværdig, og som ofte kan give sig de mest grelle udslag.

Den højtærede handelsminister sagde, at han måtte altså forelægge dette forslag her. Den højtærede handelsminister kunne da være blevet fri for det, for han kunne simpelthen have ladet være med at forelægge noget lovforslag. Så var denne lov død, for det er en tidsbegrænset lov, og jeg tror absolut, at verden havde stået alligevel. Men som det hele ligger, og efter det resultat, det høje folketing nu er kommet til, kan jeg på min gruppes vegne sige, at vi for vort vedkommende ikke har noget imod for denne relativt korte periode — det er vist 3 år — at vedtage et lovforslag med de ændringer, der er indført i det, navnlig gående ud på, at man — for stadig at bruge den forrige ordførers ord — har hånd i hanke med, at i hvert fald bestyrelsesmedlemmer i aktieselskaber ikke kan hæve ubegrænsede beløb. Rammerne er udvidet en lille smule, men det er der vel ikke noget at sige til i den inflationsperiode, vi har i vort land; det har man jo gjort på alle mulige andre områder, og her er det altså således, at grænsen for-

højes lidt, og at handelsministeren kan dispensere, hvad der jo er blevet brugt i stor stil i de år, der er gået, uden at jeg kan se, der er sket noget så forfærdelig galt derved; i hvert fald bliver disse penge jo godt fortoldet gennem de skatter, som det er nødvendigt at få ind for at få balance i statsregnskabet.

Jeg vil gerne minde meget stærkt om, at da vi i sin tid gik ind i denne lovgivning, denne form for indgreb, var det parallelt med, at vi lavede en lovgivning om, at der heller ikke måtte ske forhøjelse af lønningerne. Denne lovgivning har vi jo forlængst forladt, den er tiden løbet fra. Pristallet er gået op, og levefoden er steget, og inflationen fortsætter desværre; den er slem nok, men dog ikke så slem som mange andre steder. Denne lovgivning har vi forlængst ophævet, men en enke, der har arvet et par aktier efter sin afdøde mand, skal have akkurat det samme som tidligere. Og aktieudbytterne er dog kun en lille økonomisk historie i sammenligning med f. eks. lønningerne eller andre samlede beløb. Jeg tror, lønningerne i vort land udgør adskillige milliarder kr.; jeg tror ikke, aktieudbytterne udgør mere end 150—170 mill. kr., så det er kun et lille bitte hjørne af det hele. Jeg har også den tro, at den offentlige mening kan gøre sig således gældende, at hvis en enkelt ovenud ufornuftig aktieselskabsbestyrelse skulle foreslå for store udbytter, ville vedkommende utvivlsomt blive omtalt offentligt og i nogen grad sat i gabestokken, og jeg har da set i den tid, vi har haft den nuværende lovgivning og disse restriktioner, at ikke alle selskaber, selvom de har kunnet tjene pengene, har udbetalt lige til den sidste promise, de har ret til at udbetale i udbytte. Derfor er jeg aldeles ikke bange for dette. De fleste selskaber er ordentlige, og de vil selvfølgelig tage skyldigt hensyn til, hvad der er sundt og økonomisk for selskabet, og med den aktieselskabslovgivning, vi har, er der i forvejen — og det er rigtigt, synes jeg — sat så stærke bremses for, hvad der kan ske, at der ikke kan være nogen fare ved at lempe bestemmelserne på nærværende tidspunkt. Derfor kan jeg tiltræde lovforslaget, således som det nu foreligger vedtaget i det andet høje ting, også med socialdemokratiets stemmer.

Foss: I den betænkning, som er afgivet af udvalget i det andet høje ting, har mindretallet villet hævde, at hvis man ophævede bestemmelserne om begrænsning af udbyttet i aktieselskaber, ville det kunne føre til udbetaling af høje udbytter.